

vendes imod det yngre Mandſkab af Skipperen, eller efter hans Ordre, med tilbørligt Waadehold, under Jagttagelse af de nedenfor i § 6 foreſtrevne Former og under Anſvar efter Beſtemmelſerne i § 11.

Med Henſyn til Mandſkabets Forpleining forbliver det ved de derom gjældende Beſtemmelſer, indtil anderledes af Indenrigsministeriet anordnes.

udgaaer, toges til Følge, idet Paragraphen forkaſtedes eenſtemmig med 38 Stemmer.

Lovudkaſtets § 4 (ſee Tillæg A. Sp. 962) vedtoges uden Afſtemning.

13) Udvalgets Forſlag:

I Overſtriften udgaae Ordene: „Orden og“ og „ſamt om Skipperens Myndighed m. v.“ vedtoges eenſtemmig med 38 Stemmer.

Som næſte Afſnit fattes derpaa under Forhandling Lovudkaſtets §§ 5—12 med de hertil ſtillede Ændringsforſlag.

Ordføreren: Udvalget har foreſlaaet at ſammenfatte diſſe Paragrapher under en fælles Overſkrift: om Søfolks Forſeelse. Ordet „Forſeelse“ er i vor Lovgivning, i Modſætning til Forbrud, ikke ubekjendt og finder her begrebsmæssig ſaa meget mere Anvendelse, ſom alle de Forſeelser, hvorom der her er Tale, gaae ind under Begrebet Politiforſeelser, og der er ſaameget mere Grund til at opſtille dem ſærligt, ſom der for dem er anordnet en ſærlig Domſtol, en ſærlig ſummarisk Proceſsmaade og Straffe, der ere afvigende fra de almindelige, idet de nemlig væſentlig beſtaaer i Bøder, der indeholdes i Hyren. Hvad jeg før tillod mig at bemærke, gjælder navnlig om Lovudkaſtets § 5; man vil i denne Paragraph finde en Mængde Ting ſammenſtillede, ſom hverken begrebsmæssig høre ſammen, eller iøvrigt ere egnede til at ſtaaer paa ſelvfamme Sted. Vi have derfor opløst de 8 Punkter af Paragraphen i 12 Nummere, ſom iøvrigt ganſke væſentlig omfatte de ſamme Gjenſtand; men deels ere de ordnede anderledes, og deels er der ogsaa foretaget ſmaaforandringer med Henſyn

til Straffen. Den væſentligſte Forandring angaaer det 8de Punkt i Udkaſtets § 5, hvori der er ſat en iſtravtig Beſtemmelſe af Straffen for Overtrædelse af § 1, dog ſaaledes at den ſkulde bortfalde, hvor Skipperen ved Anvendelse af § 2 ſelv havde ſkaffet ſig øieblikkelig Lydighed. Dette Sidſte gaaer nu ikke an. Det er ganſke viſt, at ſmaa Ulydheder kunne være afgjorte dermed, og der behøves ſaa for ſaadanne ikke nogen ſenere Procedure; men det vil ſees, at § 2 eller den nye § 3 gaaer ud paa at tillægge Skipperen Ret til i Nødtilfælde at anvende ethvert til Ordens og Lydigheds Tilveiebringelse nødvendigt Middel; der kan alſaa være Tilfælde, hvor det først ved at trække ſin Revolver frem lykkes Skipperen omſider at tilveiebringe Lydighed, og i ſaadanne kan det Hele ikke dermed være afgjort, men den Skyldige maa bagefter ſtraffes, ſelv om han ikke ved at forgribe ſig paa Skipperen har paadraget ſig criminel Tiltale ved ſin Hjemkomſt. — § 4 i Lovudkaſtet indeholder heller ingen Straffebestemmelſe for det Tilfælde, hvor Skipperen udøver Tvang, ikke ved ſin egen Magt eller Skibsfolkeneſ Hjelpe, men ved Hjelpe af Dyrigheden paa vedkommende Sted. Det gaaer nu ikke an, at de, der ere knebne ud, naar de omſider med ſtor Anſtrængelse og Bekoſtning ſtaffes tilſtede, ſkulle gaae frie; de maae frem for denne lille Skibsdomsſtol og der have deres Straf. — Iøvrigt vil det, ſom ſagt, ſees, at Udvalgets Forſlag i Realiteten temmelig falde ſammen med Lovudkaſtet. Det er kun i nogle enkelte Punkter, Udvalget har været af en afvigende Mening, ſ. Ex. i Henſeende til, at det paa ingen Maade gaaer an at ſætte uforſigtig Omgang med Ild og Bly i Claſſe med og alſaa beſtemme ſamme Straf derfor, ſom for at have Tyrſtikker under Dækket. Vi have overhovedet næret ſtor Tvivl, om det Sidſte egner ſig til at belægges med nogen Straf; men, da alle Vedkommende have ſat ſtor Priis derpaa og vi ganſke viſt forudſætte, at denne Beſtemmelſe idelig vil blive overtraadt, men at Ingen vil blive dragen til Anſvar derfor, uden hvor der virkelig er ſteet Ulykke, have vi ikke drifet os til at foreſlaae denne Beſtemmelſe reent udeladt, men have ſat en langt lavere Straf derfor end